

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

נדרים-ואלו נדרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	פס:
מימרא													מ
(במדבר ל) ונדר אלמנה וגרושה יקום עליה. כיצד? אמרה הריני נזירה לאחר שלשים יום, אע"פ שנשאת בתוך ל' יום - אינו יכול להפר													פס:
נדרה והיא ברשות הבעל - מפר לה, כיצד? אמרה הריני נזירה לאחר ל', אע"פ שנתאלמנה או נתגרשה בתוך ל' - הרי זה מופר.													פס:
נדרה בו ביום, ונתגרשה בו ביום, החזירה בו ביום - אינו יכול להפר.													פס:
זה הכלל: כל שיצאה לרשות עצמה שעה אחת - אינו יכול להפר.													פס:
אלמנה וגרושה שאמרה הריני נזירה לכשאנשא ונשאת, ר' ישמעאל אומר: יפר	תניא: [רבי ישמעאל]												פס:
לא יפר	רבי עקיבא:												פס:
וסימנא יל"י													פס:
אשת איש שאמרה הריני נזירה לכשאתגרש ונתגרשה, ר' ישמעאל אומר: לא יפר	[רבי ישמעאל]												פס:
יפר.	רבי עקיבא:												פס:
הרי הוא אומר: (במדבר ל) ונדר אלמנה וגרושה וגו', עד שיהא נדר בשעת אלמנות וגרושין.	אמר רבי ישמעאל:												פס:
הרי הוא אומר: (במדבר ל) כל אשר אסרה על נפשה, עד שיהא איסורי נדר בשעת אלמנות וגרושין.	רבי עקיבא סבר:												פס:
מתני' ר' עקיבא היא.	רב חסדא:												פס:
אפילו תימא רבי ישמעאל, מתניתין תליא נפשה ביומי - שלמו יומי ולא נתגרשה, שלמו יומי ולא מיתנסבא, ברייתא תליא נפשה בנישואין	אביי:												פס:
זה הכלל דקתני גבי נערה המאורסה - לאיתויי הלך האב עם שלוחי הבעל או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל, בנערה המאורסה, דאביה ובעלה מפירין נדריה													פס:
זה הכלל דקתני גבי ואלו נדרים לאיתויי מסר האב לשלוחי הבעל או שמסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל, שאין הבעל מופר בקודמין.													פס:
תשע נערות נדריהן קיימין:													פס:
בוגרת והיא יתומה													פס:
נערה בוגרת והיא יתומה													פס:
נערה שלא בגרה והיא יתומה													פס:
בוגרת ומת אביה													פס:
נערה בוגרת ומת אביה													פס:
נערה שלא בגרה ומת אביה													פס:
נערה שמת אביה ומשמת אביה בגרה													פס:
בוגרת ואביה קיים													פס:
נערה בוגרת ואביה קיים													פס:
אף המשיא בתו הקטנה ונתאלמנה או נתגרשה, וחזרה אצלו עדיין היא נערה.	רבי יהודה:												פס:
וז דברי ר' יהודה	רב יהודה אמר רב:												פס:
שלוש נערות נדריהן קיימין: בוגרת, ויתומה, ויתומה בחיי האב.	אבל חכמים אומרים:												פס:
קונם שאיני נהנה לאבא ולאביך אם עושה אני על פוך, שאיני נהנית לך אם עושה אני על פי אבא וע"פ אביך - הרי זה יפר.													פס:
שאיני נהנית לאבא ולאביך אם אני עושה לפיך, ר' נתן אומר: לא יפר	תניא: [רבי נתן]												פס:

נדרים-ואלו נדרים	מאימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ					
ומודה רב ששת, שאם נתארמלה שאינה אוכלת, מידי הוא טעמא אלא משום תוציא לעז על בניה, נתארמלה ונתגרשה, אמרי: השתא דאיתניסא.	רבא:				■		◇	צא:
אשת כהן שנאנסה, יש לה כתובה או אין לה כתובה? כיון דאונס לגבי כהן כרצון לגבי ישראל דמי - אין לה כתובה, או דילמא מצי אמרה ליה: אנא הא חזינא וגברא הוא דנסתחפה שדהו?	רב פפא, בדיק לן רבא:				▲		◇	צא:
האומרת טמאה אני לך - יש לה כתובה	ואמרינן ליה, מתני' היא:				■	!	◇	צא:
במאי עסקינן?					▲	!		צא:
אילמא באשת ישראל					!	!		צא:
אי ברצון, כלום יש לה כתובה? ואי באונס, ומי קא מיתסרא על גברא?					⋮	!		צא:
ואלא באשת כהן					!	!		צא:
אי ברצון, כלום יש לה כתובה? מי גרעה מאשת ישראל ברצון?					⋮	!		צא:
אלא לאו באונס, וקתני: יש לה כתובה.					!	!	◇	צא:
אמרה לבעלה גרשתני, מהו?	איבעיא להו:				▲	◇		צא:
האומרת טמאה אני לך	רב המנונא, ת"ש:				■	!	◇	צא:
דאפילו למשנה אחרונה דקתני לא מהימנא, התם הוא דמשקרה, דידעה דבעלה לא ידע בה, אבל גבי גרשתני דידע בה - מהימנא, דחוקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה.					!	◇		צא:
אדרבה אפ"ל למשנה ראשונה דקתני מהימנא, התם משום דלא עבידא לבזויי נפשה, אבל הכא דומנין דתקוף לה מן גברא - מעיזה ומעיזה.	אמר ליה רבא:				⋮	!	◇	צא:
השמים ביני לבינך דמשנה ראשונה, תיובתא דרבא, הכא דלית לה כיסופא וקתני דמהימנא	מתיב רב משרשיא:				■	⋮	◇	צא:
התם כיון דלא סגי לה דלא אמרה אין יורה כחץ, אי לא איתא כדקאמרה לא אמרה ליה.	קסבר רבא:				!	◇		צא:
השמים ביני לבינך דמשנה אחרונה, תהוי תיובתא דרב המנונא, והא הכא דידעה היא ובעלה ידע בה, וקתני דלא מהימנא					■	⋮	◇	צא:
הכא נמי היא גופה אמרה נהי דבביאה ידע, ביורה כחץ מי ידע, ומשום הכי משקרא.	קסבר רב המנונא:				!	◇		צא:
ההיא איתתא דכל יומא דתשמיש מיקדמה משיא ידיה לגברא, יומא חד איתא ליה מיא לממשא					○	◇		צא:
אמר לה: הדא מילתא לא הות האידנא					○			צא:
אמרה ליה: א"כ, חד מן נכרים אהלויי דהוו הכא האידנא, אי אנת לא, דילמא מנהון					○			צא:
עיניה נתנה באחר, ולית בה מששא במלה.	רב נחמן:				■	◇		צא:
ההיא איתתא דלא הוה בדיחא דעתה בהדי גברא					○	◇		צא:
אמר לה: האידנא מאי שנא?					○			צא:
אמרה ליה: מעולם לא צערתיך בדרך ארץ כי האידנא					○	◇		צא:
אמר לה: לא הוה הדא מילתא האידנא					○			צא:
אמרה ליה: א"כ, הלן נכרים נפטויי דהוו הכא האידנא, אי אנת לא, דילמא חד מנהון					○			צא:
לא תשגיחוון בה, נותנת עיניה באחר הוא.	רב נחמן:				■	◇		צא:
ההוא גברא דהוה מהרזיק בביתא הוא ואינתתא, על אתא מריה דביתא, פרטיה נואף להוצא וערק					○	◇		צא:
איתתא שריא, אם איתא דעבד איסורא, ארכוסי הוה מירכס.	רבא:				■	◇		צא:
ההוא נואף דעל לגבי דההיא אנתתא, אתא גברא, סליק נואף איתיב בכלאי בבא, הוה מחתן תחלי תמן וטעמינן חויא					○	◇		צא:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>	
נדרים-ואלו נדרים	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
בעא מרי דביתא למיכל מן הנהו תחלי בלא דעתא דאינתתא			○
אמר ליה ההוא נואף: לא תיכול מנהון דטעמינון חויא			○
אינתתיה שריא, אם איתיה דעבד איסורא, ניחא ליה דליכול ולימות, דכתיב (יחזקאל כג) כי נאפו ודם בידיהן.	רבא:		■ ◇
פשיטא			;
מהו דתימא איסורא עבד, והאי דאמר ליה, דניחא ליה דלא לימות בעל, דתהוי אינתתיה עלויה (משלי יט) מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם, קא משמע לן.			!
הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים			◇

♦ חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story		■ מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	
מקרא-key:			
נזיר-כל כנויי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא			
כל כינויי נזירות כנזירות.			■
האומר אהא - הרי זה נזיר, או אהא נאה - נזיר.			■
נויק נזיה פזיח - הרי זה נזיר.			■
הריני כזה, הריני מסלסל, הריני ממלכל, הרי עלי לשלח פרע - הרי זה נזיר.			■
הרי עלי ציפורים - ר"מ אומר: נזיר	[רבי מאיר]		♦
אינו נזיר.	חכמים:		♦
מכדי תנא בסדר נשים קאי, מאי טעמא תני נזיר?		◌	◌
תנא אקרא קאי: (דברים כד) והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר, וה"ק: מי גרם לה לעבירה? יין			◌
כל הרואה סוטה בקלקולה - יזיר עצמו מן היין.	וקאמר:		■ !
פתח בכינוין ומפרש ידות		◌	◌
חסורי מיחסרא	רבא, ואיתימא כדי:		!
כל כינויי נזירות כנזירות, וידות נזירות כנזירות, ואלו הן ידות: האומר אהא - הרי זה נזיר.	והכי קתני:		■ !
ולפרוש כינויי ברישא		◌	
תנא מההוא דסליק ההוא מפרש ברישא			!
במה מדליקין ובמה אין מדליקין?	כדתנן:		■ !
ומפרש אין מדליקין ברישא			!
במה טומנין ובמה אין טומנין?	[תנן]		■ !
ומפרש אין טומנין ברישא			!
במה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה?	[תנן]		■ !
ומפרש לא תצא אשה ברישא.			!
במה בהמה יוצאה ובמה אינה יוצאה?	והתנן:	◌	■
ומפרש יוצא גמל ברישא		◌	
יש נוחלין ומנחילין, נוחלין ולא מנחילין, מנחילין ולא נוחלין, לא נוחלין ולא מנחילין	[תנן]	◌	■
ומפרש אלו נוחלין ומנחילין ברישא		◌	
אלא, לעולם תני הכי ותני הכי, אלא התם דאיסורא דנפשיה הוא - מפרש איסורא דנפשיה ברישא, גבי בהמה דאיסורא איידי בהמה הוא דאתי - מפרש היתירא ברישא, גבי יש נוחלין נמי - מפרש עיקר נחלה ברישא			!
אלא הכא לפרוש כינויי ברישא		◌	
אלא היינו טעם ידות, הואיל ואתיין ליה מדרשא חביבין ליה.			!
ולפתח בהון ברישא		◌	
תנא כי מתחיל - מתחיל בעיקר קרבן, ולענין פירושי - מפרש ידות ברישא.			!
האומר אהא - הרי זה נזיר.			■

◀ disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נזיר-כל כנויי	מזמרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
דלמא אהא בתענית קאמר																ב:
כגון שהיה נזיר עובר לפניו.		שמואל:									!	◊				ב:
לימא קסבר שמואל: ידים שאינן מוכיחות לא הויין ידים											;					ב:
בזמן שנזיר עובר לפניו - ליכא לספוקא במילתא אחריונא, אבל ודאי אין הנזיר עובר לפניו - אמרינן דלמא אהא בתענית קאמר.		אמרי:										!	◊			ב:
ודלמא לפוטרו מן קרבנותיו קאמר												;	◊			ב:
דקאמר בלבו.												!	◊			ב:
אי הכי, מאי למימרא?												;				ב:
מהו דתימא בעינן פיו ולבו שוין, קמ"ל.												!	◊			ב:
אהא נאה - נזיר.																ב: <
ודלמא אנהא לפניו במצות															;	ב:
(שמות טו) זה אלי ואנוהו - אתנאה לפניו במצות, אעשה לפניו סוכה נאה, לולב נאה, ציצית נאה, אכתוב לפניו ספר תורה נאה ואכרכנו בשיראין נאים		כדתניא:											;	;		ב:
שתפוס בשערו ואמר אנאה.		שמואל:											!	◊		ב:
נזירא מילתא דעבירה, ואמרי' ליה נאה?														;		ב:
אין, דאפילו לרבי אלעזר הקפר															!	ג:
נזיר חוטא	דאמר: [רבי אלעזר הקפר]														!	ג:
הני מילי גבי נזיר טמא, דאידי דבעי מיסתר, דאמ' רחמנא: (במדבר ו) והימים הראשונים יפלו כי טמא נזיר, התם הוא דלמא אתי למיעבר על נזירותיה, אבל נזיר טהור לאו חוטא קרי ביה.															!	ג:
הריני כזה.																ג: <
נהי נמי דתפוס בשערו, הריני בזה לא אמך															;	ג:
כגון שהיה נזיר עובר לפניו.		שמואל:											!	◊		ג:
הריני מסלסל.																ג: <
ממאי דהדין סלסול שיערא?															^	ג:
כדאמרה ליה ההיא אמתא דבי רבי לההוא גברא: עד מתי אתה מסלסל בשערך.															!	ג:
אימא: תורה, דכתיב: (משלי ד) סלסלה ותרוממך.															;	ג:
הכא נמי שתפוס בשערו.		שמואל:													!	ג:
הריני מכלכל.																ג: <
ממאי דהדין כילכול שערו הוא?															^	ג:
סיד - ר' יהודה אומר: כדי לסוד כילכול	כדתנן: [רבי יהודה]														!	ג:
בת צידעא.	ואמר רב:														!	ג:
ואימא: מיון עניי, כדכתיב: (בראשית מז) ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו															;	ג:
הכא נמי שתפוס בשערו.		שמואל:													!	ג:

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
---	---

Talmud Navigator

נזיר-כל כנויי	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרי עלי לשלח פרע - הרי זה נזיר.												■
ממאי דהדין שילוח ריבויא הוא?												▲
דכתיב: (שיר השירים ד) שלחך פרדס רמונים.												◇
אימא: מידי דעבורי, דכתיב: (איוב ה) ושולח מים על פני חוצות												◇
תנא פרע פרע יליף, כתיב הכא: (במדבר ו') קדוש יהיה גדל פרע, וכתוב התם גבי כהן הדיוט: (יחזקאל מד) ופרע לא ישלחו.												◇
ואיבעית אימא: האי שולח מים נמי ריבוי הוא, דכד משקין ליה מיא לפירא ורבי.												◇
הרי עלי ציפין - רבי מאיר אומר: נזיר.	[רבי מאיר]											■
מאי טעמא דרבי מאיר?												▲
ציפין סמוכין לשיער קיבל עליו, דכתיב: (דניאל ד) עד די שעריה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין	ריש לקיש:											◇
מתפס איניש במידי דסמך ליה	רבי מאיר סבר:											◇
לא מתפס איניש במידי דסמך ליה.	ורבנן סברי:											◇
דכ"ע לא מתפס, אלא היינו טעמא דר"מ, דחיישינן שמא צפורי נזיר תמא קיבל עליו.	רבי יוחנן:											◇
מכדי חיישינן קאמר, דלמא צפורי נדבה קיבל עליו												◇
א"כ הרי עלי קן מבעי ליה.												!
ודלמא הרי עלי צפורי מצורע קאמר												◇
כגון שהיה נזיר עובר לפניו.												!
ודלמא נזיר תמא, ולפוטרו מן קרבנותיו קאמר												◇
כגון שהיה נזיר טהור עובר לפניו.												!
מאי בינייהו?												▲
איכא בינייהו כגון דאמר ציפין הסמוכין לשער עלי												!
אע"ג דאמר הכי, אי נזיר עובר לפניו - אין, אי לא - לא	לר' יוחנן:											◇
אע"ג דאין נזיר עובר לפניו.	לרשב"ל:											◇
מי איכא למ"ד לא מתפס איניש במילתא דסמך ליה?												◇
האומר ימין - הרי זו שבועה מ"ט? לאו משום דכתי': (דניאל יב) וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם	והתניא:											◇
לא, משום דימין גופיה איקרי שבועה	אמרי:											!
מניין לאומר ימין שהיא שבועה? שנאמר: (ישעיהו סב) נשבע ה' בימינו. ומניין לאומר שמאל שהיא שבועה? שנאמר: (ישעיהו סב) ובזרוע עזו.	דתניא:											◇
הריני נזיר מן החרצנים, ומן הזגים, ומן התגלחת, ומן הטומאה. הרי זה נזיר, וכל דקדוקי נזירות עליו.												■
מתני' דלא כר' שמעון												■
אינו חייב עד שידור מכולם	דתניא, רבי שמעון:											◇
אפילו לא נזיר אלא אחד מנהון הוי נזיר.	רבנן:											◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

נזיר-כל כנויי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מ"ט דר"ש?													ג.
אמר קרא: (במדבר ו) מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג.	[רבי שמעון]												ג.
ורבנן מ"ט?													ג.
אמר קרא: (במדבר ו) מיין ושכר יזיר.	[רבנן]												ג.
ור' שמעון נמי הכתיב: מיין ושכר יזיר													ג.
ההוא מיבעי ליה: לאסור יין מצוה כיון הרשות.													ג.
מאי היא?													ג.
קדושתא ואבדתא													ג.
הרי מושבע ועומד עליו מהר סיני?													ד.
אלא כי הא דאמר רבא:													ד.
שבועה שאשתה, וחזר ואמר הריני נזיר, אתיא נזירות חיילא על שבועה.	[רבא]												ד.
ורבנן נמי הא מיבעי ליה לאסור יין מצוה כיון רשות													ד.
א"כ, לימא קרא מיין, מאי ושכר? שמעת מינה תרתי.	[רבנן]												ד.
ור"ש?													ד.
היינו טעמא דכתב שכר, לאלופי שכר שכר למקדש, דכתיב: (ויקרא י) יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך, מה גבי נזיר - יין הוא דליתסר, אבל שאר משקין לא, אף גבי מקדש נמי - יין הוא דליתסר, אבל שאר משקין המשתכרין לא	[רבי שמעון]												ד.
ולאפוקי מדר' יהודה													ד.
אכל דבילה קעילית, ושתה דבש וחלב, ונכנס למקדש - חייב.	דתניא, ר' יהודה:												ד.
איבעית אימא: ר"ש לית ליה איסור חל על איסור													ד.
האוכל נבילה ביום הכפורים - פטור.	דתניא, רבי שמעון:												ד.
ולרבנן נמי הכתיב: (במדבר ו) מכל אשר יעשה מגפן היין													ד.
התם לימד על איסורי נזיר שמצטרפים זה עם זה.	אמרי לך רבנן:												ד.
ור"ש?													ד.
לית ליה צירוף	[רבי שמעון]												ד.
כל שהו למכות, לא אמרו כזית אלא לענין קרבן.	דתניא, רבי שמעון:												ד.
הריני כשמשון כבן מנוח כבעל דלילה, כמי שעקר דלתות עזה, כמי שנקרו פלשתים את עיניו - הרי זה נזיר שמשון.													ד.
למה לי למיתנא כל הליון?													ג.
צריכי, דאי אמר הריני כשמשון, הוה אמינא שמשון אחרינא, קמ"ל כבן מנוח ואי תנא כבן מנוח, הוה אמינא איכא דמיתקרי הכי, קמ"ל כבעל דלילה, וכמי שנקרו פלשתים את עיניו.													ד.
מה בין נזיר עולם לנזיר שמשון? נזיר עולם - הכביד שערו מיקל בתער, ומביא שלש בהמות, ואם נטמא מביא קרבן טומאה, נזיר שמשון - הכביד שערו אינו מיקל, ואם נטמא אינו מביא קרבן טומאה.													ד.
נזיר עולם מאן דכר שמייה?													ג.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>			
נזיר-כל כנויי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
מימרא	האומר הריני נזיר עולם - הרי זה נזיר מה בין נזיר עולם לנזיר שמשון? נזיר עולם - הכביד שערו מיקל בתער, ומביא שלש בהמות, ואם נטמא מביא קרבן טומאה, נזיר שמשון - הכביד שערו אינו מיקל בתער, ואינו מביא קרבן טומא.	חסורי מיחסרה והכי קתני:	!	◇	ד:
קרבן הוא דלא מייתי, אבל נזירות חיילא עליה			■		ד:
מני מתני? לא רבי יהודה ולא ר"ש			^		ד:
נזיר שמשון מותר ליטמא למתים, שכן מצינו בשמשון שנטמא	דתניא, רבי יהודה:		◇	■	ד:
האומר נזיר שמשון - לא אמר כלום, שלא מצינו בשמשון שיצאת נזירות מפיו	רבי שמעון:		◇	■	ד:
מני?			^		ד:
אי ר' יהודה			!		ד:
אפילו לכתחילה	האמר: [רבי יהודה]		■	ז	ד:
ומתניתין קתני אם נטמא			ז		ד:
אי ר' שמעון			!		ד:
לא חיילא עליה נזירות כלל	האמר: [רבי שמעון]		■	ז	ד:
לעולם ר' יהודה היא, ואידי דקתני גבי נזיר עולם אם נטמא, תנא נמי גבי נזיר שמשון אם נטמא.			!	◇	ד:
לימא, בפלוגתא דהני תנאי קמיפלגי			ז	◇	ד:
הרי עלי כבכור - רבי יעקב אוסר	דתנן: [רבי יעקב]		◇	■	ד:
מתיר	רבי יוסי:		◇	■	ד:
מאי לאו ר' יהודה סבר לה כר' יעקב			■	ז	ד:
לא בעינן דבר הנידר	דאמר: [רבי יעקב]		■	ז	ד:
ור' שמעון סבר לה כר' יוסי			■	ז	ד:
בעינן דבר הנידר	דאמר: [רבי יוסי]		■	ז	ד:
לא, דכולי עלמא בעינן דבר הנידר, ושאני גבי בכור, דכתיב ביה (במדבר ל) לה' - לרבות את הבכור.			!	◇	ד: